
CZACHPRESS

Gazetka szkolna III Liceum Ogólnokształcącego
im. płk. Dionizego Czachowskiego w Radomiu

* Uliczka Tradycji * Europejski Dzień Języków * Dzień Kawy * Międzynarodowy Dzień Podcastów *
Międzynarodowy Dzień Muzyki - 1 października * Światowy Dzień Zwierząt * Andrzej Wajda - 6. rocznica
śmierci * Światowy Dzień Zdrowia Psychicznego * Spróbuj odróżnić fikcję od rzeczywistości... - Recenzja
książki „Caraval” * „Don't worry Darling” – recenzja *

Numer 72
Październik 2022

CZACHPRESS

Amelia Zydek 1C

Uliczka Tradycji

W weekend 10-11 września 2022 w Radomiu odbyła się Uliczka Tradycji. Była to wyjątkowa, jubileuszowa XV edycja. W tym roku to wydarzenie pod hasłem „Na progu wolności” dotyczyło lat 1915-1918.

Ta impreza przeniosła nas w czasy Radomia z początku XX wieku. Pierwszego dnia, w sobotę, przed budynkiem Resursy Obywatelskiej po uroczystym przywitaniu gości odbył się pokaz tańca z tamtej epoki. Chętni mogli też spróbować swoich sił w „tanecznym skoku w czasie”. Obejrzyć można było też scenki przygotowane przez Teatr Resursa oraz pokazy szermierki wykonane przez drużynę Pawła Łuk-Murawskiego. Ważnym elementem obchodów był wieczorny, wręcz nocny, koncert grupy jazzowej s'KWARTET. Po tym występie na pewno wiele osób stało się fanami jazzu. Mury Resursy zapraszały na wystawę o I wojnie światowej i wiele cie-

kawych warsztatów. Można było spróbować nauczyć się fantazyjnie składać serwetki oraz zgłębiać tajniki savoir – vivre'u.

Drugiego dnia miały miejsce bardzo interesujące przedstawienia. W wykonaniu aktorów Teatru Powszechnego z Radomia można było obejrzeć wizyty Reymonta i Makuszyńskiego w naszym mieście oraz wiec radomskich kobiet. Jednak, moim zdaniem, najlepszą inscenizacją była zmiana tabliczek adresowych z rosyjskich na polskie. Na scenie głównej wysłuchać można było również imponującego koncertu artystów z Operetki Wrocławskiej. Pasjonaci filmu także znaleźli coś ciekawego. Zaprezentowano pokazy takich filmów, jak: „Bestia” z 1917 czy „Żółty paszport” z 1918. Wielbiciele teatru obejrzeli „Historie damsko – męskie” w wykonaniu Teatru Poszukiwań, w których wystąpili też uczniowie naszego liceum. Odbyły się także warsztaty z kaligrafii, która

może wydawać się prostą sztuką, ale taką nie jest. Ciekawą atrakcją na pewno była też możliwość posłuchania muzyki płynącej z katarynki oraz spotkania m. in. mima, pucybuta czy złodzieja ulicznego. Konie ciągnące bryczki i wożące gości po Radomiu spotkały się także z dużym zainteresowaniem. W tym natłoku atrakcji i wydarzeń znalazło się też trochę miejsca na strefę chillout, czyli strefę nawodnienia i dożywienia.

Cała impreza była wyjątkowym wydarzeniem. Radom co roku stara się jak najlepiej zorganizować „Uliczkę Tradycji”. Każdy na pewno mógł znaleźć tam coś dla siebie. Teraz zostało nam już tylko czekać na kolejną edycję i zastanawiać się, czym nas jeszcze może zaskoczyć.

Źródła:
www.cozadzien.pl
www.radioplus.com

Antoni Grzmil 1C

Antonina Karasek 1C

Europejski Dzień Języków

Europejski Dzień Języków to międzynarodowe święto, które zostało ustanowione przez Radę Europy w 2001 roku. Jest ono obchodzone corocznie 26 września. Celem tego dnia jest zachęcanie Europejczyków do nauki języków używanych w innych krajach oraz rozpowszechnianie zalet różnorodności i tradycji językowych.

Znajomość języków pełni niesamowicie ważną rolę w naszym życiu. Dzięki temu, że umiemy porozumieć się w danym języku, mamy większe szanse na dostanie wymarzonej pracy albo spełnienie swoich marzeń o podróży do innego kraju. Znajomość innych języków dodaje nam pewności siebie i daje nam możliwość poznania wielu interesujących ludzi, nawiązania przyjaźni i kontaktu z większą liczbą osób.

Ważne jest to, aby przykładać wielką wagę do nauki języków i zdobywania wiedzy na ich temat, ponieważ to właśnie sprawne komunikowanie się w języku obcym pozwoli nam w przyszłości spełnić marzenia o zagranicznych podróżach, pracy za granicą albo pogłębianiu swoich zainteresowań.

Co roku 26 września w całej Europie organizowane są

liczne wydarzenia. Każde europejskie państwo posiada swobodę w zakresie formy organizowanych wydarzeń związanych z obchodami Dnia Języków, które mają promować wielojęzyczność i bogactwo kulturowe na terenie całej Europy.

Głównym celem tego święta jest zaprezentowanie mieszkańcom naszego kontynentu korzyści, jakie płyną z uczenia się języków, a także rozpowszechnianie różnorodności językowej i kulturowej Europy. W przygotowaniach do obchodów tego niezwykłego dnia udział biorą liczne instytuty i stowarzyszenia, szkoły oraz uniwersytety.

Nasza szkoła ma bogatą i ciekawą ofertę językową. W Czachowskim możecie nauczyć się angielskiego, niemieckiego, a na profilu humanistycznym francuskiego! Nauczyciele języków są bardzo życzliwi i w każdym momencie pomogą w razie kłopotu. Nasza szkoła oferuje uczniom możliwość wzięcia udziału w projekcie Erasmus+, który daje niesamowitą szansę doskonalenia języka! III LO w Radomiu jest koordynatorem projektu „I'm a H.E.R.O. (healthy - educated - responsible - open-minded)”, który podejmuje temat promocji zdrowego stylu życia. Projekt jest realizowany od 01.11.2020 roku do 30.04.2023 roku. Osoby chętne mają możliwość wzięcia udziału w wy-

mianach uczniowskich z Macedonią Północną oraz Rumunią! Jeśli zastanawiasz się nad wzięciem udziału w rekrutacji chętnych, nie wahaj się i sięgaj po niezapomniane wspomnienia i nowe przyjaźnie!

Mamy nadzieję, że napisany przez nas artykuł zachęci was do nauki języków obcych, jak i do obchodzenia owego święta.

Źródła

<https://123way.pl/europejski-dzien-jezykow/>

https://pl.wikipedia.org/wiki/Europejski_Dzień_Języków

Aleksandra Michalska 1C

Dzień Kawy

Międzynarodowy Dzień Kawy obchodzony jest 29 września. Po raz pierwszy oficjalnie zorganizowano ten dzień dopiero 1 października 2015 roku. Stało się tak, ponieważ istnieją dwie daty, które uważamy za właściwe dla tego dnia, czyli 29 września i 1 października. Inicjatywa powstała już rok wcześniej podczas targów w Mediolanie. Pomysł ten spodobał się ludziom i w zaskakującym tempie rozprzestrzenił po całej Europie, a także innych kontynentach.

Kawa dotarła do Polski pod koniec XVII wieku. Produkt,

który nawet ma swoje święto, powstaje poprzez palenie zielonych ziaren kakaowca. Kawa dla niektórych to nieodłączny element dnia. Pijemy ją ze względu na smak, aromat, aby dodać sobie energii, a także z przyzwyczajenia do samej czynności, która stała się już rutyną. Na obchodzenie Dnia Kawy jest wiele sposobów. Niektórzy wybierają się wspólnie do kawiarni, by wypić kawę w miłym towarzystwie, inni zaś próbują czegoś nowego albo po prostu piją jej więcej niż zazwyczaj. Przeważnie tego dnia w kawiarniach, lokalach czy cukierniach są zniżki na kawy, które zachęcają ludzi do jeszcze większych zakupów. Zadowoleni klienci przyłączają się do celebrowania tego dnia z innymi ludźmi.

Źródła tekstu:

Międzynarodowy Dzień Kawy 2022 – bimKal.pl

Dzień kawy — ciekawostki dla prawdziwego kawosza! (prezentmarzen.com)

29 września — czyli światowy dzień kawy 2022 – Kawowy.info

Arletta Słomka 1A

Międzynarodowy Dzień Podcastów

Zapewne każdy z nas może zgodzić się z tym, że w życiu poza obowiązkami takimi jak szkoła czy praca ważny jest również odpoczynek. Część osób swój czas wolny będzie spędzać aktywnie – na dworze, jednak inni wybiorą dobrą książkę, audiobook czy też podcast. To właśnie **30 września** wraz z Dniem Chłopaka obchodzimy **Międzynarodowy Dzień Podcastów**. Mimo że są mniej popularne niż audiobooki czy e-booki, są równie ciekawe, a same w sobie dopiero teraz przykuwają uwagę większej liczby odbiorców. Przybierają formę audycji i zazwyczaj pojawiają się w kilkunastominu-

towych odcinkach, a ich intra i melodie puszczone w tle urozmaicają odcinki oraz poprawiają komfort słuchania (uważam, że dzięki temu idealnie nadają się do słuchania wieczorami).

Podcasty kierowane są do odbiorców w różnym wieku i o różnych zainteresowaniach, ponadto niektóre z nich są kierowane do danych grup, np. kobiet czy mężczyzn. Audycje te są ogólnodostępne w Internecie czy aplikacjach, które z łatwością można pobrać na telefon. Jedną z takich aplikacji może być dobrze wszystkim znany **Spotify**, gdzie poza muzyką można znaleźć podcasty takie jak „**Piąte: Nie zabijaj**”, które na wielu stronach są podawane jako jedne z najpopularniejszych.

Na koniec przedstawiam listę kilku najpopularniejszych i polecanych podcastów, które idealnie nadadzą się do przesłuchania w Międzynarodowy Dzień Podcastów:

1. „Kryminatorium” – Marcin Myszk
2. „Piąte: Nie zabijaj” – Justyna Mazur
3. „Ja i moje przyjaciółki idiotki” – Joanna Okuniewska
4. „Straszne historie na faktach” – Karolina Dyga
5. „Raport o stanie świata” – Dariusz Rosiak
6. „Kwadrans na angielski” – Szymon Marciniak

Źródło tekstu:

<https://nano.komputronik.pl/n/najlepsze-polskie-podcasty/>

Źródło zdjęcia:

https://www.google.com/search?q=Podcast&sxsrf=ALiCzsYhW8o6itCxYffeuUVQsJxDnpDI-Jg:1663184730658&source=lnms&tbn=i sch&sa=X&ved=2ahUKEwjY7sP4hZX6AhUpBxAIHanU-Am8Q_AUoAnoECAIQBA&biw=1600&bih=757&dpr=1#imgcr=h42tWdj40hohNM

Kinga Mortka 2C

Międzynarodowy Dzień Muzyki 1 października

Święto zostało zapoczątkowane w 1975 roku przez Yehudiego Menuhina – ówczesnego prezydenta Międzynarodowej Rady Muzyki. Jest to święto samej muzyki jak i wszystkich, którzy ją tworzą lub czują się z nią związani.

Celem Międzynarodowego Dnia Muzyki jest promowanie i upowszechnienie dziedziny sztuki, jaką jest muzyka. Mimo że jest ona nieodłączną częścią życia każdego człowieka i fundamen-

talną częścią rozrywki, jest często niedoceniana. Gra na instrumentach, śpiew czy taniec wydają się pozornie łatwe, ale wymagają wiele pracy i zaangażowania. Święto muzyki ma przypominać o wielkiej roli tej dziedziny artystycznej w naszym życiu i zachęcać do korzystania z jej uroków oraz do samodzielnego tworzenia. Dzień ten jest idealną okazją do organizowania wszelkiego rodzaju koncertów i innych wydarzeń powiązanych z tą tematyką.

Międzynarodowy Dzień Muzyki jest ściśle związany ze świętem muzyki obchodzonym

21 czerwca. W Polsce próbowano wdrożyć Dzień Muzyki, jednak cel nie został osiągnięty. Natomiast pierwsze święto muzyki w Polsce zostało zorganizowane w Warszawie, w roku 2000. Od tego czasu obchodzi się je kameralnie. W naszym kraju obchodom tego dnia towarzyszy najczęściej uroczysta gala, podczas której przyznawana jest nagroda Koryfeusza Muzyki Polskiej. Jest to wyróżnienie dla artystów i ludzi powiązanych z muzyką.

Julia Opilowska 1E

Światowy Dzień Zwierząt

Każdy, a przynajmniej większość z nas, ma swojego pupila, jednak nie każdy wie, że on również ma swój dzień. 4 października obchodzimy Światowy Dzień Zwierząt. Został on ustanowiony 1931 roku we Florencji i obchodzony jest do dziś, cieszy się dużą popularnością na całym świecie. Głównym jego celem jest zwrócenie uwagi na tragiczne oraz coraz szybsze wymieranie pewnych gatunków zwierząt.

Ustanawiając to święto, chciano zwrócić uwagę na tragiczny los tysięcy zwierząt, które nie mają warunków do prawidłowego funkcjonowania czy rozmnażania. W przeciągu 150 lat tempo wymierania wzrosło aż czterokrotnie. Są to szokujące informacje, które już wystarczająco powinny zaniepokoić ludzi. Pomimo XXI w., dalej wielu ludzi traktuje te niewinne istoty jako rzeczy materialne lub nawet gorzej.

Oczywiście, można wymienić też wiele zalet tego „święta”. Właśnie ze względu na ten dzień jest organizowanych wiele wydarzeń edukacyjnych, dni otwartych schronisk, imprez związanych z adopcją zwierząt, a w wielu kościołach tego dnia odbywają się błogosławieństwa zwierząt.

4 października to również święto Franciszka z Asyżu – patrona ekologii i zwierząt. Uważał on, że „natura jest zwierciadłem Boga”. Wierzył, że ludzie są zobowiązani do ochrony przyrody. Wszystkie żywe istoty nazywał swoimi braćmi. Powszechne jest przekonanie, że potrafił rozmawiać ze zwierzętami, dlatego w wielu dziełach literackich jest przedstawiany w otoczeniu zwierząt.

Dawniej zwierzęta były traktowane jako siła robocza i główne źródło pożywienia. Z czasem, w procesie udomowienia, doszło do wytworzenia silnych więzi między człowiekiem

a zwierzętami, które akceptują swoich właścicieli oraz potrafią wyczuć ich smutek, złość czy radość. Warto dodać, że posiadanie zwierzęcia redukuje stres, zapobiega samotności, zmniejsza ryzyko depresji oraz daje poczucie bezpieczeństwa. Udowodniono również, że dorastanie dzieci z pupilami zwiększa poziom empatii, współczucia, uczy odpowiedzialności i samodzielności. Duża część społeczeństwa traktuje swojego pupila jako przyjaciela czy członka rodziny. Dlatego, jak widać, pełnią one bardzo istotną rolę w życiu człowieka.

Źródła:

<https://www.edziecko.pl/rodzice/7,79361,26361418,swiatowy-dzien-zwierzat-co-wiesz-o-swiecie-obchodzonym-4-pazdziernika.html>
<https://pupilkarma.pl/blog/swiatowy-dzien-zwierzat-potrzebujemy-sie-nawzajem/>
<https://esthima.pl/dlaczego-wiez-ktora-tworzymy-ze-zwierzetami-jest-tak-wyjatkowa/>

Anna Grabowska 1C

Andrzej Wajda 6. rocznica śmierci

W niedzielę wieczorem 9 października 2016 roku w wieku 90 lat zmarł Andrzej Wajda, wybitny reżyser filmowy i teatralny, laureat wielu nagród filmowych, współtwórca polskiej szkoły filmowej. Był wielkim artystą, wizjonerem, który wielokrotnie w swoich produkcjach przedstawiał absurdy i patologie ówczesnych czasów. Przez aktorów, współpracowników i przyjaciół wspominany jako wielki artysta, bardzo uważny i ciekawy drugiego człowieka, dawał dużą swobodę na planie filmowym,

ceniał osobowość aktorów i ich kreatywność.

Twórczość Andrzeja Wajdy wielokrotnie nagradzana była na festiwalach w Polsce i za granicą. Do jego największych osiągnięć należą m. in. honorowy Oscar za twórczość (2000), Złoty Niedźwiedź za całokształt twórczości na Berlinale (2006), Złota Palma w Cannes za „Człowieka z żelaza” (1981), nagroda dla najlepszego filmu „Katyń” 2008 przyznana przez Polską Akademię Filmową, nominacje do Oscara oraz Złote Lwy i Srebrne Lwy dla jego filmów otrzymane w Gdyni na Festiwalu Polskich Filmów Fabularnych. Otrzymał

również liczne wyróżnienia państwowe.

Śmierć wielkiego reżysera Andrzeja Wajdy poruszyła nie tylko środowisko filmowe i artystyczne, ale całe społeczeństwo polskie. Odejście tak wielkiego artysty odbiło się szerokim echem na całym świecie. Jego dorobek filmowy i artystyczny powinien być drogowskazem dla kolejnych pokoleń widzów i reżyserów.

Źródła:

Wirtualna Polska,
Polski Instytut Sztuki Filmowej,
Wikipedia

Światowy Dzień Zdrowia Psychicznego

Pierwsze obchody Światowego Dnia Zdrowia Psychicznego odbyły się 10 października 1992 roku. Głównym celem tego święta jest poszerzanie wiedzy na temat zaburzeń psychicznych oraz emocjonalnych, jak również pomoc osobom z takimi problemami.

Zdrowie psychiczne jest równie ważne jak fizyczne. Nieleczona choroba psychiczna to duży problem dla pacjenta i osób z jego otoczenia. Lekceważenie zdrowia psychicznego jest skutkiem tego, że wielu pacjentów potrzebujących leczenia nie dostaje takowej pomocy.

Kontrola zdrowia psychicznego to przede wszystkim wzmacnianie pozytywnych uczuć, a zmniejszanie tych drugich – pogarszających samopoczucie.

Oto przykłady działań, dzięki którym można zadbać o swoje zdrowie:

1. Jedz i nawadniaj się prawidłowo

Życie na samych przekąskach i napojach energetycznych może wydawać się „fajne”. Natomiast w rzeczywistości to bardzo niezdrowe. Powinniśmy więc unikać tłustego jedzenia, ograniczyć sól, zamieniać cukier na naturalny miód, jeść warzywa i owoce oraz pić co najmniej 2 litry wody dziennie.

2. Śpij wystarczającą liczbę godzin

Dzienne zapotrzebowanie na sen to 7-8 godzin. Dzięki temu będziesz budził się wypoczęty, z nową chęcią do życia. :D

3. Umyj zęby

Jeśli nie masz siły na zrobienie tego, możesz po prostu wypłukać usta płynem do płukania jamy ustnej. Zadziała to mniej więcej w taki sam sposób, co mycie zębów.

4. Wyjdź na zewnątrz lub wywietrz mieszkanie / pokój

Mózg potrzebuje tlenu, by móc prawidłowo funkcjonować.

5. Zrób przerwę od mediów społecznościowych

Patrzeć bez przerwy w ekran nie jest dla nas szczególnie zdrowe.

6. Dbaj o swoje zdrowie fizyczne

Na przykład biegając lub sprząając pokój. Takie niewielkie rzeczy mają znaczenie i mogą pomóc.

7. Bądź miły dla samego siebie

Jeśli nie dajesz rady lub masz gorszy okres w swoim życiu, staraj się tym bardzo nie przejmować. Na pewno uda Ci się!

8. Rób przerwy, kiedy ich potrzebujesz

Każdy z nas musi robić przerwę. Bez nich bylibyśmy przemęczeni i przypominali wiecznie pracujące roboty!

9. Nie wstydź się prosić o pomoc

Możemy zrobić wiele rzeczy, ale nikt nie jest w stanie sam poradzić sobie z wszystkim. Pytanie o pomoc jest ważne i nie powinno być to powodem do wstydu.

10. Porozmawiaj z przyjaciółmi

Niby banalnie proste, a jednak wciąż pomocne. Aczkolwiek

jeśli nie masz z kim porozmawiać o swoim problemie, możesz zerknąć poniżej, a tam są numery, pod które możesz zadzwonić.

Telefony, które mogą pomóc osobom w kryzysie:

Telefon Zaufania dla Dzieci i Młodzieży - 116 111 jest czynny 24 godziny na dobę, 7 dni w tygodniu. Połączenie jest bezpłatne.

Telefon Zaufania dla Dorosłych - 116 123 jest darmowy i czynny całodobowo.

Antydepresyjny Telefon - (22) 594 91 00 czynny w każdą środę i czwartek od 17.00 do 19.00. Koszt połączenia według taryfy operatora.

Dziecięcy Telefon Zaufania Rzecznika Praw Dziecka - 800 121 212 jest bezpłatny i czynny od poniedziałku do piątku, w godzinach od 8.15 do 20.00.

Bezpłatna Linia Wsparcia dla Osób po Stracie Bliskich Fundacji Nagle Sami - 800 108 108 jest bezpłatny i czynny od poniedziałku do piątku w godzinach 14:00 - 20:00.

Ogólnopolski Telefon dla Ofiar Przemocy w Rodzinie - 800 120 002 jest to telefon bezpłatny, czynny przez całą dobę.

Istnieje naprawdę wiele chorób czy zaburzeń psychicznych i każde z nich jest poważne. Jednakże nie wolno się samemu diagnozować. Jeśli dostrzeżemy u siebie objawy danej choroby, należy skierować się do odpowiedniego specjalisty. Pamiętajcie, że nie jesteście sami ze swoimi kłopotami i znajdą się osoby, które mogą Wam pomóc. Wystarczy o tym powiedzieć.

Źródło zdjęcia:
<https://images.unsplash.com/photo-1509909756405-be0199881695?ixlib=rb-1.2.1&ixid=MnwxMjA3fDB8MHxwaG90by1wYWdl-fHx8fGVufDB8fHx8&auto=format&fit=crop&w=870&q=80>

Aleksandra Gruszka 2C

Spróbuj odróżnić fikcję od rzeczywistości... - Recenzja książki „Caraval”

Na książkę Stephanie Garber trafiłam przypadkiem i zachęcona opisami z obawą ją kupiłam. Jednak już po pierwszych stronach wiedziałam, że nie będę żałowała tego zakupu.

„Caraval” to jedna z tych książek, o których trudno pisać. Świat w niej przedstawiony jest wymyślony, jednak wydaje się aż nadto realny. Rzeczywistość miesza się tu z iluzją, autorka stara się uspić naszą czujność.

Powieść dotyczy tytułowego Caravalu – gry otulonej mrokiem, pełnej intryg i tajemnic. Jednak nie tylko opis magii okalającej to miejsce jest dobrze napisany. Postacie, które przedstawia nam autorka, mają unikalny charakter, który w miarę rozwoju wydarzeń udaje nam się poznać. Główne bohaterki, siostry Dragna, są jak ogień i woda. Starsza z nich, Scarlett, jest rozważna, ostrożna, podczas gdy młodsza Donatella, jest bardzo odważna i nie potrafi usiedzieć w miejscu. Mimo to ich relacja jest bardzo silna, co widać w całej powieści. Siostry, dla których życie nie było łaskawe, po wielu latach

dostają zaproszenie do udziału w grze, Caravalu, który na zawsze odmieni ich los. Na miejscu okazuje się bowiem, że nie jest to zwykła rozgrywka. Młodsza siostra już na początku znika, a starsza z nich orientuje się, że Caraval nie jest tym samym, o czym zawsze marzyła.

Książek podobno nie powinno oceniać się po okładce, jednak to właśnie jej wygląd przekonał mnie do jej przeczytania. Przypominająca magię cyrku okładka uświadamia nam, jak zaczarowany jest świat, do którego nas prowadzi. Jej piękny wygląd skrywa tajemnice, przywodzi na myśl bal maskowy.

„Caraval” to jednocześnie opowieść o miłości dwóch sióstr, a także grze i związanych z nią tajemnicach. Jednak nagroda za wygranie Caravalu zachęca do wzięcia w nim udziału. W końcu, kto nie chciałby, aby jego marzenie zostało spełnione, za tak niewielką cenę jaką jest udział w grze? Grze, od której zależy więcej niż sama wygrana? A czy ty wziąłbyś udział w takiej grze, aby zyskać nagrodę?

Stephanie Garber stworzyła świat, który w pełni spełnił moje oczekiwania. Byłam gotowa

na magię i miłość, otrzymałam również grę intryg. Autorka podarowała nam nietuzinkową historię owianą tajemnicą, z wieloma zwrotami akcji. Wielu z nich można się domyślić, jednak zawsze znajdzie się coś, czym opowieść nas zadziwi.

„Caraval” to pierwsza część dobrze zapowiadającej się serii, którą już teraz można kupić. Niestety, jak na razie tylko druga część powieści została przetłumaczona, jednak dla osób gotowych na wyzwania bądź chcących doszlifować swój angielski, dostępna jest obcojęzyczna wersja pozostałych części. Osobiście, uzbrojona w cierpliwość, czekam na polskie wydanie trzeciej części, lecz pozostałe zakupię w angielskiej wersji.

Świat magii, mroku nocy i mgły tajemnic. To porywa nas, pozwalając myśleć, że to wszystko jest zwykłą grą. Ale czy na pewno? Gdzie tak naprawdę kończy się granica między rozgrywką a rzeczywistością?

Najważniejsza zasada Caravalu: *Pamiętaj, to tylko gra.*

Maja Pluta 2A

„Don't worry Darling” – recenzja

Ostatnio miałam okazję obejrzeć film pt. „Don't worry Darling” w reżyserii Olivii Wilde. Premiera w Polsce miała miejsce 23 września 2022 roku. Jest to thriller psychologiczny opowiadający o małżeństwie mieszkającym w eksperymentalnym miasteczku dla pracowników zatrudnionych w projekcie Victory oraz ich rodzin.

W role główne wcielili się Florence Pugh i Harry Styles. W pozostałych rolach wystąpili m. in. Chris Pine, Olivia Wilde, Gemma Chan i Sydney Chandler. Główna bohaterka – Alice (Florence Pugh) zauważa, że w mieście, w którym mieszka, dzieje się coś dziwnego. Zaczyna interesować się firmą, w której zatrudniony jest jej mąż. Jeśli chodzi o fabułę, uważam, że jest ciekawa i bardzo podoba mi się to, że film jest

thrillerem. Dopiero pod koniec filmu poznajemy rozwiązanie zagadki. Lubię trzymanie w napięciu i myślę, że to idealnie zgrywało się z tematyką filmu. Dużo dawały również efekty dźwiękowe, dzięki którym sceny wydawały się bardziej straszne. Nie brakowało też krótkich, niepokojących scen, które nawiązywały do odkrywania prawdy przez bohaterkę. Na początku filmu wszystko wydaje się w miasteczku idealne i spokojne.

Lata 50. XX wieku i słoneczna Kalifornia tworzyły miły klimat. Jednak w dalszych wydarzeniach, kiedy bohaterka zaczyna wyczuwać, że coś jest nie tak, wszystko zaczyna się komplikować. Kluczowa jest scena podczas imprezy u Franka i Shelley, którzy odgrywają ważną rolę w mieście. Zauważyłam, że Alice ma na sobie gładką, różową sukienkę, a inne bohaterki mają wzory w kwiaty i każda ma przypisany jakiś kolor. Zastanawiam się, czy był to specjalny zabieg, czy też nie. Każda postać miała w sobie coś tajemniczego. Główna bohaterka codziennie widywała się ze swoimi koleżankami i przyjaciółką - Bunny (Olivia Wilde). Postać ta zaintrygowała mnie swoją charyzmą, ale też wzbudzała wątpliwości. Każda postać wydawała się na swój sposób podejrzana. Moim zdaniem, twórcy zmarnowali potencjał Margaret. Bohaterka ta zaczęła już wcześniej zauważać, że coś dziwnego dzieje się w mieście. Zaczęła ona wariować

i każdy uważał ją za chorą. Alice żałowała, że zareagowała za późno, kiedy nie mogła jej już pomóc. Uważam, że było za mało interakcji między tymi dwoma bohaterkami. Jeśli chodzi o Jacka - męża Alice, wydawał się on kulturalnym i dobrym mężem, jednak napięcie między małżonkami wzrastało i potem nie mieli zaufania do siebie. Pomimo trudnej relacji między tymi postaciami, jestem w stanie przyznać, że Florence i Harry podobali mi się jako duet. Są osoby, które nie mają dobrych opinii na temat aktorstwa Harry'ego, jednak ja uważam, że dobrze odegrał swoją rolę, pomimo tego, że nie dało się nią jakoś bardzo popisać. Trochę lepiej wypadł Chris Pine. Co do Florence - jestem zachwycona tym, jak to odegrała. Uwielbiam jej sposób wyrażania emocji i uważam, że dobrze przedstawiła nam tę bohaterkę. W filmie podobały mi się też zwroty akcji i wiele niespodziewanych momentów, szczególnie pod koniec.

Kiedy myślałam, że wiem już wszystko, co chwilę mnie coś zaskakiwało. Minusem jest to, że produkcja pozostawiła wiele pytań bez odpowiedzi. Dostrzegłam kilka wątków, które nie zostały wyjaśnione. Również na początku filmu brakowało mi pewnego rodzaju wprowadzenia, gdyż nie rozumiałam, co dokładnie się dzieje, ale później wszystko było jasne. Pomimo tego, cały czas film trzymał mnie w napięciu i wprowadzał sytuacje, które napędzały akcję. Zakończenie jest nieoczywiste i pełne zwrotów akcji, co przypadło mi do gustu.

Cała produkcja bardzo mi się spodobała, pomimo hejtu i kilku niewyjaśnionych wydarzeń. Aktorstwo, fabuła, klimat i problematyka sprawiły, że film jest ciekawy i pełny niespodzianek. Chętnie obejrzałabym drugą część.